

Ο Θεός στη γη κι ο άνθρωπος στους ουρανούς.

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Χριστούγεννα

Ελάτε να γιορτάσουμε! Ελάτε να πανηγυρίσουμε! Είναι παράξενος ο τρόπος της γιορτής –όσο παράξενος είναι κι ο λόγος της γεννήσεως του Χριστού.

Σήμερα λύθηκαν τα μακροχρόνια δεσμά.

Ο διάβολος καταντροπιάστηκε.

Οι δαίμονες δραπέτευσαν.

Ο θάνατος καταργήθηκε.

Ο παράδεισος ανοίχτηκε.

Η κατάρα εξαφανίστηκε.

Η αμαρτία διώχτηκε.

Η πλάνη απομακρύνθηκε.

Η αλήθεια αποκαλύφθηκε.

Το κήρυγμα της ευσέβειας ξεχύθηκε και διαδόθηκε παντού.

Η βασιλεία των ουρανών μεταφυτεύθηκε στη γη.

Οι άγγελοι συνομιλούν με τους ανθρώπους.

Όλα έγιναν ένα.

Γιατί;

Γιατί κατέβηκε ο Θεός στη γη κι ο άνθρωπος ανέβηκε στους ουραμούς. Κατέβηκε ο Θεός στη γη και πάλι βρίσκεται στον ουρανό. Ολόκληρος είναι στον ουρανό κι ολόκληρος στη γη. Έγινε άνθρωπος κι είναι Θεός. Είναι Θεός και πήρε σάρκα. Κρατιέται σε παρθενική αγκαλιά και στα χέρια Του κρατάει την οικουμένη.

Τρέχουν κοντά Του οι μάγοι. Τρέχουμε κι εμείς. Τρέχει και τ' αστέρι για να φανερώσει τον Κύριο τ' ουρανού. Μα... κι Εκείνος τρέχει. Τρέχει προς την Αίγυπτο. Και φαίνεται βέβαια, πως πηγαίνει εκεί για ν' αποφύγει την επιβουλή του Ηρώδη. Όμως τούτο γίνεται για να εκπληρωθούν τα προφητικά λόγια: «Την ημέρα εκείνη ο ισραηλιτικός λαός θα πάρει τρίτος, μετά τους Ασσυρίους και τους Αιγυπτίους, την ευλογία του Θεού πάνω στη γη» (Ησ. 19:24).

Τι λες, Ιουδαίε; Εσύ που ήσουν πρώτος έγινες τρίτος; Οι Αιγύπτιοι και οι Ασσύριοι μπήκαν μπροστά, και ο πρωτότοκος Ισραήλ πήγε πίσω;

Ναι. Έτσι είναι. Οι Ασσύριοι θα γίνουν πρώτοι, επειδή αυτοί πρώτοι με τους μάγους τους προσκύνησαν τον Κύριο. Πίσω τους οι Αιγύπτιοι, που Τον δέχτηκαν, όταν κατέφυγε στα μέρη τους για ν' αποφύγει την επιβουλή του Ηρώδη. Τρίτος και τελευταίος ο Ισραηλιτικός λαός, που γνώρισε τον Κύριο από τους αποστόλους, μετά τη βάπτισή Του στον Ιορδάνη.

Τι άλλο μένει να πω;

Δημιουργό και φάτνη βλέπω... Βρέφος και σπάργανα... Λεχώνα παρθένα, περιφρονημένη. Φτώχεια πολλή... Ανέχεια πολλή...

Είδες όμως τι πλούτος μέσα στη μεγάλη φτώχεια; Ο Πλούσιος έγινε φτωχός για χάρη μας. Δεν έχει ούτε κρεβάτι ούτε στρώμα. Μέσα σε ταπεινό παχνί Τον έχουν αποθέσει...

Ω φτώχεια, πλούτου πηγή!

Ω πλούτε αμέτρητε, κρυμμένε μες στη φτώχεια!

Μέσα στη φάτνη κείτεσαι και την οικουμένη σαλεύεις.

Μέσα σε σπάργανα τυλίγεσαι και σπας τα δεσμά της αμαρτίας.

Λέξη ακόμα δεν άρθρωσες και δίδαξες στους μάγους τη θεογνωσία.

Τι να πω και τι να λαλήσω;

Να Βρέφος σπαργανωμένο!

Να η Μαρία, Μητέρα και Παρθένος μαζί!

Να ο Ιωσήφ, πατέρας τάχα του Παιδιού!

Εκείνη η γυναίκα, αυτός ο άνδρας. Νόμιμες οι ονομασίες, αλλά χωρίς περιεχόμενο.

Ο Ιωσήφ μνηστεύθηκε μόνο τη Μαρία, και το Άγιο Πνεύμα την επισκίασε. Έτσι, γεμάτος απορία, δεν ήξερε τι να υποθέσει για το Βρέφος: Να πει πως ήταν καρπός μοιχείας, δεν τολμούσε. Να προσφέρει λόγο βλάσφημο εναντίον της Παρθένου, δεν μπορούσε. Ούτε πάλι δεχόταν το Παιδί σαν δικό του, γιατί του ήταν άγνωστο το πώς και από ποιον γεννήθηκε.

Αλλά να, που, πάνω στη σύγχυσή του, παίρνει απάντηση από τον ουρανό, με τη φωνή τού αγγέλου: «Ιωσήφ, μη διστάσεις να πάρεις στο σπίτι σου τη Μαριάμ, γιατί το παιδί που περιμένει προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα» (Ματθ. 1:20). Και φανέρωσε έτσι σ' εκείνον και σ' εμάς ότι το Άγιο Πνεύμα επισκίασε την Παρθένο.

Γιατί όμως ο Χριστός θέλησε να γεννηθεί από παρθένα, αφήνοντας αβλαβή την παρθενία της;

Να γιατί:

Κάποτε ο διάβολος εξαπάτησε την παρθένα Εύα. Τώρα ο άγγελος έφερε το λυτρωτικό μήνυμα στην Παρθένο Μαριάμ.

Κάποτε η Εύα ξεστόμισε λόγο, που έγινε αιτία θανάτου. Τώρα η Μαρία γέννησε το Λόγο, που έγινε αιτία αιώνιας ζωής.

Ο λόγος της Εύας έδειξε το δέντρο, που έβγαλε τον Αδάμ από τον παράδεισο.

Ο Λόγος της Μαρίας έδειξε το Σταυρό, που έβαλε τον Αδάμ πάλι στον παράδεισο.

Σ' αυτόν λοιπόν, το Λόγο του Θεού και Υιό της Παρθένου, που άνοιξε δρόμο μέσα σε τόπο αδιάβατο, ας αναπέμψουμε δοξολογία μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα στους αιώνες των αιώνων. **Αμήν.**

Από το βιβλίο: Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, τόμος Β', Ι. Μ. Παρακλήτου, σελ. 89.